

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Konsumna društva.

Iz Starega trga pri Ložu, 15. febr.

Danes so poslali tukajšnji trgovci in obrtniki prošnjo na trgovsko zbornico za odpravo oziroma omejitev pogubnega delovanja konsumnih društev. V tej prošnji, slični že preje objavljenim, dostavili so samo jeden pasus, in sicer po svojih skušnjah in po resničnem delovanju teh društev. Ta pasus je zelo drastičen in do cela osvetljuje delovanje teh društev. Glasi se tako-le:

„Ako se vprašamo, komu koristijo te gospodarske zadruge in konsumna društva, dobimo odgovor: ‚prav nikomur‘.

Smelo pač trdimo po dosedanjem delovanju teh društev, da navajajo člene k razkošnosti in pijančevanju, ter da v gmotnem in pravem oziru škodujejo okraju in demoralizirajo ljudstvo.

Ne škodujejo samo trgovskemu stanu, nego zlasti občutno gostilničarjem, ker točijo na drobno tudi narejena vina in žganje, in isto vsled nepristnosti teh produktov po zelo nizkih cenah prodajajo in onemogočijo na ta način vsako pošteno konkurenco z naravnim vinom.“

Ko že govorimo o delovanju teh nebojhtreba društev, naj tudi odgovorjamo na članek „Slovenca“ z dne 14. januv., v katerem se utemeljuje potreba teh društev. V tem članku „Slovenca“ se v več točkah dokazuje neobhodna potreba konsumnih društev, in njih blažilno in uspešno delovanje v gospodarskem, kakor socialnem in pravem oziru, in to tako prepričevalno, da zamore lajk o njih dobiti dobro mnenje, če sodi stvar po teh besedah.

Dosedanje delovanje konsumnih društev pa dokazuje le nasprotno, in lahko trdimo, da so ta društva le v gmotno in moralno pogubo članom, katerim so namenjena, ter je vsled tega skrajni čas, da se ista popolnoma opusté, a kjer je že res tako slično društvo potrebno, da se reorganizujejo oziroma prevredé v resnične kmetijske zadruge na drugih principih in na realni podlagi, strogo v pomoč posestnikom, ne pa le politični stranki ali prononcirani katoliški kliki, ki jih rodi.

Da so konsumna društva zakonito

ustanovljena, nam je znano in jim tudi ne ugovarjamo, koder jih je treba, to je v industrijalnih krajih, kjer je več delavcev oziroma ljudij jednega stanu. Nikakor pa to ni merodajno za deželo, ker je tu večina posestnikov-kmetov, in ti niso nikakoli izrabljivosti od strani trgovcev podvrženi in jih nihče ne odira, ker se odirati ne pusté, saj je kmet varčen in skrbno obrača novčič, predno ga izda, in poizveduje na vseh krajih za cene. Kmetom, kateri so zapravljevci, pa ne pomaga nobeno društvo in se je izjalovil še vsaki poskus tudi od posameznikov, jih odvrti od tega. Varčnim kmetom konsumnega društva ni treba, ker itak sami skrbé, da kar najceneje kupijo in se ne pusté odirati. Res je, da je svobodna konkurenca v marsičem škodljiva, saj se je o tem marsikaj napisalo tudi od nasprotnikov konsumnih društev, zlasti pa se je inteligentni del trgovski temu vselej protivil. To staro budalost o odiranju ljudstva po trgovcih na kmetih pa nihče ne veruje več. To je zgolj izmišljotina gotove klike, ki na podlagi tega v kalnem ribari in dobičke konsumnim društev spravlja in lastni žep, kar je do cela razvidno iz računov in vodstva teh društev, ko pri tako velikem prometu in velikem dobičku pri prodaji izkazuje tako majhen letni dobiček.

V „Slovenca“ navedeno pravilo: „Vsak kupec skuša čim najceneje kupovati in vsak prodajalec skuša čim najdražje prodajati, je pač resnično, premisli pa naj vsakateri, da so pogoji te premise za prodajalce sedaj absolutno nemogoči postali; vsled itak velike konkurence med trgovskimi stanom samim je že na podlagi tega vsaka potreba konsumnih društev a priori izpodbita. Nasprotno je priznana istina, da so konsumna društva nastala le vsled sovražstva in osvetoželjnosti katoliških mož, brez vsake dejanske potrebe in se je to tudi od prvakov katoliške stranke pri nas pripoznalo z izrecnim naglašanjem, da jih ni treba.

V „Slovenca“ naglašana gospodarska korist teh društev in njih zakonita gospodarska oblika je le v toliko osnovana, da je društvo zakonito dovoljeno, da bi pa ceneje in bolje blago prodajalo, je očitna neresnica, ker se prvič ne prodaja ceneje, drugič pa ne boljše blago, kar se je itak že

v sto in sto slučajih pokazalo. Čudno se bode potem komu zdelo in bode vprašal: kako pa da potem toliko prodajo? Na to pa odgovorimo sledeče: Členi so po katoliških voditeljih in priganjačih fanatizovani in upajo, ker kupujejo od duhovna, da pridejo v nebesa in se jim to tudi obljubuje. Členi izrečno naglašujejo: Če prav dražje in slabeje kupujem, pa hočem še kupovati, ker pridem vsled tega v nebesa, saj so mi gospod tako rekli.

Trditve „Slovenca“, „komur ni všeč društvo, naj ga pa pusti“, je brezmiselnost, in na deželi, zlasti pri nas, povsem iluzorična. Zgodili so se slučaji, da členi, kateri se hočejo odpovedati društvu, ne dobe izplačanih deležev, in da jih voditelji društva pri odpovedi deležev še na grd način opusajo in jih po izplačilu deležev na vsak mogoči način preganjajo in gmotno oškodujejo.

Konsumna društva ne smejo imeti namena komu škodovati, trdi „Slovenec“, v isti sapi pa pripozna, da je to nemogoče vsled konkurence, izražene že po načelih teh društev, vendar pa naj škodovanje ne bode vodilo, ampak neodstranljiva posledica.

Gospod, ki je to pisal, si je pač mislil, papir je potrpežljiv, bralci tega lista pa so istotako potrpežljivi, povrh pa še nevedni in bode tej hlimbi verovali. Mož ni slutil, da časih „Slovenca“ tudi kak razsoden človek bere, ki zna samostojno misliti in delovati. Na njegovo trditev mu povemo jasno in javno, da je jeden prvih stebrov našega konsumnega društva in prvak v katoliški narodni stranki pri nas izjavil, da ne odnehajo preje s konkurenčnim bojem v konsumnem društvu proti trgovcem in obrtnikom, dokler vseh ne uničijo, da bo jedna sama trgovina in jedna sama gostilna v celi fari, in to bode konsumno društvo.

Akopram trdite v „Slovenca“, da stojite na socialnem stališču in nam je merodajen le strogo gospodarski pomen teh društev, si pač vender ne bode upali trditi in ne more dokazati, da so ta društva dosedaj kje kaj v gospodarskem oziru komu posameznemu še manj pa celoti kaj koristila. Nasprotno je pa resnica, da v

kraju, koder so, gmotno in moralno škodujejo članom in drugim izven istega.

Vi trdite v „Slovenca“, da se po konsumnih društvih navaja ljudstvo na gospodarsko knjigovodstvo. To je pač nesmisel in neresnična trditev, ker večina članov niti pisati, niti čitati ne zna in tudi znala ne bode, ker ste klerikalci itak znani šolski sovražniki in nasprotniki temeljite izobrazbe kmeta. Sicer pa je znano po izjavah branja in pisanja naših članov, da se nihče ne vpira na vpiske v knjižnici in se ne ravna po isti, saj izdatkov prejšnjih let itak ne ve; kar potrat in zapije se zgodi le po skrajni vsiljivosti in vsled priganjanja voditeljev teh društev in njih oprod. O trditvi, da se je vsled tega že pokazal uspeh varčevanja je popolnoma izmišljena, ker je le nasprotno res, namreč da se je dosti članov konsumnega društva popolnoma zadolžilo in zapravilo premoženje, kar se šele sedaj vidi in zamore konstatirati po večletnem delovanju tega društva.

Da prodajate le proti gotovemu plačilu, je pa predrzna laž, saj je vaše konsumno društvo ravno zadnji čas necega člana lovilo po gostilnah in drugod, pri katerem se je balo izgube in tudi še sedaj ni sigurno plačila.

Čudno pa ni, če po večini prodajate za gotov denar, saj imate zato zopet svoje posojilnice, kjer dobe člani denar na posodo, da zamorejo kupovati potem v konsumnem društvu proti gotovemu plačilu, saj se večkrat zaleté katoliški možje k naši posojilnici, da zamorejo plačati dolgove v konsumnem društvu.

Najbolj se Vam očitajo društvene pivnice kot vzroki zapravljevosti. To po vsi pravici. Znano je, da je pivnica pripravljavnica za člane, ker se oni meste in nagovajajo k nakupu blaga, a če se kak posamezni član, dokler je trezen tega brani, se ga napoji. Kadar je kmet pijan, ne ve kaj dela, še manj pa kaj je kupil in pa po čem je kupil. Kako se popiva v pivnicah konsumnih društev, dokazuje dejstvo, da je konsumno društvo v Starem trgu v jednom letu prodalo 500 hektolitrov petjota in nekaj vina. Člani pa znajo tudi žganje piti, saj so v jednom mesecu izpili

LISTEK.

Uradnikova smrt.

(Ruski spisal A. P. Čehov.)

Nekega prekrasnega večera je sedel nič manj prekrasni eksekutor Ivan Dmitrič Červjakov v drugi vrsti parterja in gledal skozi binokl „Kornevilske zvonove“. Gledal je in se čutil na vrhuncu blaženstva. A nakrat (V pripovedih najdemo često to „a nakrat“. Pisatelji imajo prav: življenje je tako polno nenadnih slučajev.) a nakrat se je njegovo lice potemnilo, dihanje ustavilo snel je z oči binokl, nagnil se in apčhi!!! Kihnil je, kot vidite. Kihati ni nikomur in nikjer zabranjeno. Kihajo tudi kmetje in policijski načelniki, in včasih tudi tajni svetniki. Vsi kihajo. Červjakov ni bil niti najmanj v zadregi, temveč se je useknil z robcem ter kot omikan človek pogledal okolo sebe, ni li koga vznemiril s svojim kihanjem; a sedaj je prišel v zadrego. Opazil je, da starček, ki je sedel pred njim v prvi vrsti parterja, nekaj mrmra in da si pazljivo briše svojo plešo in svoji ušesi z rokavico.

V starčku je spoznal Červjakov generala Brizžalova, kateri je služil v prometnem ministerstvu.

„Poškropil sem ga!“ je pomislil Červjakov. — „Sicer ni moj načelnik, ali je vender neugodno. Treba se je opravičiti.“

Červjakov je zakašljal, nagnil se naprej in zašepetal generalu na uho: „Oprostite, vaše — stvo, poškropil sem vas ... jaz sem neutolažen ...“

„A, nič, nič ...“

„Ponižno vas prosim, oprostite ... Tako glejte ... jaz tega nisem hotel!“

„Ah, sedite, prosim vas. Pustite me, da poslušam.“

Červjakov se je prestrašil, se glupo nasmešil in se zagledal na pozornico. Gledal je, užitek ni imel več. Pričel ga je mučiti nemir. Mej dejanjem se je približal Brizžalovu, šel okolo njega, in premagavši svojo plahost, izpregovoril: „Poškropil sem vas, vaše — stvo ... Oprostite ... Da, glejte ... jaz nisem ...“

„Ah, ne bodite sitni ... Jaz sem že nato pozabil, a vi samo s tem!“ je rekel general in nestrpljivo stisnil spodnjo ustnico.

„Pozabil, a jeza mu sije iz oči,“ je pomislil Červjakov in pogledal generala po

strani. — Niti govoriti noče. Moral bi mu vsaj razjasniti, da tega pravzaprav nisem niti hotel ... da je to naravni zakon, sicer bo nazadnje še mislil, da sem hotel pluniti nanj ... Sedaj tega ne misli, ali pozneje bo mislil.“

Prišedši domov je povedal Červjakov ženi svojo nesrečo. Ženo, kot se je videlo, je ta dogodka jako malo vznemirila; najprej se je sicer preplašila, a potem, ko je čula, da Brizžalov ni soprogov načelnik, se je umirila.

„Ali pojdi se vsejedno opravičiti,“ je rekla. „Vedel bo vsaj, da se znaš lepo vesti na javnem kraju.“

„Saj to se tudi znam. Opravičil sem se, a on je bil nekako čuden ... Niti ene lepe besede ni rekel. Pa tudi časa ni bilo za razgovor ...“

Drugi dan je Červjakov oblekel novi vicmundir, ostrigel se in odšel k Brizžalovu, da mu vse razjasni ... Vstopivši v generalovo čakalnico, je našel mnogo prosilcev, a mej prosilci tudi generala samega, ki je že vsprejemal prošnje. Ko je odpravil nekoliko prosilcev, je pogledal general tudi Červjakova.

„Včeraj, v Arkadiji, ako se spominjate,

vaše — stvo,“ je začel govoriti eksekutor, — „sem kihnil — — — sem vas nehote poškropil ... Opro ...“

„Kake neumnosti so to! — Kaj želite?“ se je obrnil general k bližnjemu prosilcu.

„Noče govoriti“, je pomislil Červjakov in prebledel. „Gotovo se srdi ... Ne, tega ne morem tako pustiti ... Moram mu vse razjasniti.“

Ko je dovršil general razgovor s poslednjim prosilcem ter hotel oditi v svoje sobe, je stopil Červjakov za njim in zašepetal: „Vaše — stvo! Ako se usojam vznemirjati vaše — stvo, storim to samo, smem reči, vsled kesanja. Ni bilo nalašč, izvolite sami presoditi!“

General je namršil lice in mahnil z roko.

„Ali vi se mi upravrogate, gospod!“ je rekel in odšel skozi vrata.

„Kakšno roganje je to?“ je pomislil Červjakov. „Tu v resnici ni nikake roganja! General pa ne more razumeti! Če je temu tako, se nečem več opravičevati pred tem velikanom! Vrag ga vzemi! Napisi mu bom pismo, ali k njemu ne pojde več. Nikakor ne!“

400 litrov narejenega žganja in to vse v malih mericah v pivnici. Zapravljivost členov teh društev je dokazana in pri nas tudi sodnijsko dognana; neštete so žrtve društva vsled pijanosti, pridobljene v konsumnem društvu. Po našem mnenju vendar ne more pravno dobro uplivati na ljudstvo, če popivajo v društvu cele dneve do pozne noči, in če voditelji, tudi duhovniki, z njimi popivajo in popevajo in jim, kadar je vse pijano, „naprej pojejo“.

Zelo idejalnogovori „Slovenec“ članek, koliknega socijalnega pomena je, če se da priložnost ljudem našega mišljenja pri čašici vina ob nedeljah se kaj pogovoriti. Ne bilo bi napačno za katoliške moše in njih voditelje, ko bi se tega pravila držali, česar pa ne store. Pridite le tukaj sem na lice mesta se prepričati in videli bode, da se dan za dnevom popiva in zapravlja in so pivni prostori našega konsumnega društva cele noči odprti in razsvetljeni.

In tudi mej našimi se prepira in poje in se ta nedostatek še vedno ni odpravil, nasprotno, čim bolj se graja, večkrat se pripeti.

Naglašuje se socijalni pomen teh društev, ker se po njih zanaša misel združevanja mej ljudstvo, v resnici pa ni tako. V resnici so konsumna društva le vzgojevalnice pijancev in fanatičnih klerikalcev, kjer se jih vedno ščuje proti drugače mislečim in hujska proti trgovcem in obrtnikom. Katoliška gospoda se jih le radi tega tako krčevito drži in ustanovlja ta društva, ker jim je prilika dana, imeti z malimi troški in na tuji račun svoje ljudi vedno na ujdzi in je najugodnejši prostor društvena pivnica, jih vedno navduševati za stanovski in osební boj proti ne ljubim osebam. Vemo dobro, kako so vinjeni kmetje pristopni vsakemu hujskanju, tudi vemo dobro, da klerikalci to v konsumnem društvu vselej in vedno negujejo. Vi hočete ljudstvo le strankarski organizirati in združevati. To jasno dokazuje dejstvo, da ne sprejmete vsakega v društvo in da mora preje izrecno pristopiti k vaši stranki in priseči na vašo „katoliška načela“, katera pa so vse prej nego kristijanska in človekoljubna.

O koristnih vspehih tega združevanja ni govora, uspeh je samo ta, da se na nepopisen način pijančuje v društvi in zapravlja premoženje, da se kmet grozovito zadoljuje in da bodo eksekucije zelo navadne postale. Naša konsumna društva se prav nič ne menijo za resnične koristi kmeta, vsaj ne kupujejo pridelkov od kmetov in jih kmetom ne vnovčujejo, sploh ne store ničesar, kar je tesno v zvezi s kmetijstvom in bi moglo povzdigniti dohodke tega stanu.

Konsumna društva po njih desedanjem delovanju le izrabljajo ljudstvo in njega denar, kateri pošiljajo v tuje kraje, največkrat za petijot v Trident, ne koristijo pa členom čisto nič in ne privabijo tujega denarja v deželo. Tudi ne dajo nikakega zasluga članom, tako da z mirno vestjo trdimo, da so nepotrebna in ustanovljena le iz sovraštva do političnih nasprotnikov in v svrhu ugonobitve srednjega stanu.

V Ljubljani, 16. februarja.

Nemške opozicijske stranke.

Konferenca opozicijskih zaupnih mož, ki imajo nalogo sestaviti program

Tako je mislil Červjakov po poti domov. A pisma generalu ni napisal. Mislil je, mislil, a nikakor ni mogel zmisлити tega pisma. Moral je iti torej drugi dan zopet sam k njemu, da mu razjasni vse.

„Včeraj sem prišel vznemirjat vaše — stvo,“ je zamrmral, ko ga je pogledal general z vprašujočim pogledom, — „ali nikakor ne radi tega, da vas zasmehujem, kot ste izvolili reči. Opravičeval sem se vam zato, ker sem vas kihnišvi poškopil ... a nisem niti mislil, da se vam rogam. Se vam li smem rogati? Ako se bomo mi rogali, tedaj ... gotovo ... ne bo nikakega spoštovanja ... proti osebam ...“

„Ven!“ je viknil naenkrat general ves rdeč od jeze.

„Kako?“ je vprašal šepetaje Červjakov, prebledel od strahu.

„Ven!“ je ponovil general in udaril z nogo.

V Červjakovu se je obrnilo srce. Ničesar ni videl, ničesar čul, temveč se privlekel do vrat, odšel na ulico in se odmajal domov. Prišedši mehnično domov pa ni niti slekel vicundira, nego legel na divan in — umrl.

skupnih nemških zahtev, se snide baje že v treh tednih, ter bodo potem delali do Velike noči, da se posamezna, na lokalne razmere nanašajoča se poročila združijo. Radikalci okoli „Ostd. Rundschau“ trdijo, da so „wurzelecht“ samo Schönererjanci in člani nemške narodne stranke, vse druge opozicijske stranke — mej temi tudi nemški naprednjaki — pa da niso iz prepričanja strogo opozicijske, nego le vsled pritiska in iz strahu pred volilci. — Prav tako mislimo tudi mi! Wolf-Schönererjev bič drži črdo skupaj, ki bi se sicer razletela.

Ogerska kriza.

Dunajski listi poročajo, da je Banffyjevo ministerstvo že prosilo za demisijo, ter da se je vsak hip nadejati imenovanja novega predsednika, ki poskusi sestaviti ministerstvo. Krona pa ne more najti tako lahko moža, ki bi hotel prevzeti nevhvaležno nalogo, da poravnava tisto, kar je zakrivil prednik. Vendar pa bo imel Banffyjev naslednik z opozicijo lažji posel kakor Banffy, kateremu nihče ne zaupa, in kateremu prisojajo opozicijski celo toliko brezobraznosti, da bi po dovoljenju provizorijev in po reformiranju pravilnika — ostal. Sicer pišejo ogerski časopisi, da se razreši kriza še ta teden, možno je pa vendar, da se vsa pogajanja razbijejo, kajti sedanja vlada zahteva baje preostre določbe zoper obstrukcijo ter zahteva vsekakor indemnitet, predno odstopi. „N. W. Tagblatt“ piše, da si v skrajnem slučaju pomore vlada z zadoščenjem, katero ji da krona. Ta bi naj dala ogerski vladi principijalno polnomočje, da sme porabiti vsa izvanredna sredstva proti opoziciji in v svrhu saniranja razmer. Ogerska vlada bi tega polnomočja ne hotela porabiti, ampak bi vendar le odstopila. To bi bilo častno za obe strani. „Narodni Listy“ pišejo: Ni nemožno, da bo ogerski krizi sledila avstrijska, kajti ogerska opozicija se je lotila skupnih zadev monarhije ter je nastopila proti gospodarskemu jedinstvu. Temu problematičnemu jedinstvu naj bi prinesla Cislitvanija velikanske žrtve. Toliko pa je gotovo, da miru mej strankami na Ogerskem ne poplača le Banffy, ampak da bo škodil Cislitvaniji.

Ruska in avstrijska politika na Balkanu.

„Pol. Corr.“ poroča, da se v Rusiji vedno bolj utrja zaupanje v odkritosrčnost avstro-ogerske politike na Balkanu. „Novosti“ naglašajo, da je nedvomna resnica, da dunajsko ministerstvo ne želi, da bi se začeli v Macedoniji in potem še drugod nemiri. Glede trditve, da bi dobila Avstrija rada Solun, piše omenjeni list, da sedaj na to gotovo ne misli. Avstro-Ogerska misli sedaj manj kot kdaj na vojno, ampak ve, da je v nje lastnem interesu, da ostane na Balkanu vse kakor je. „Mosk. Vjedomosti“ odobravajo članek „Fremdeblatta“, ki je svaril bolgarsko vlado, da bi podpirala kake macedonske agitacije, ter menijo, da sta ruska in avstro-ogerska politika do cela jednaki na Balkanu, ter da Avstrija nikdar ne bo podpirala protiruskih tendenc.

Kazenska kamora francoskega kasacijškega dvora.

Na vse podle napade antirevizionistov in na očitanja Quesnay de Beaurepairea je odgovorila kazenska kamora takole: Kazenska kamora bi bila tekom preiskave lahko večkrat, zlasti pa odkar so se našla izvestna pisma Esterhazyja, našla poved, da bi se smatrala zadostno podučeno. Toda tega ni storila, ker je želela v tem ali onem smislu več luči, ter je nadaljevala svojo preiskavo. S tem, da se je opetovano branila, da bila sprejela predloge, katere so ji stavili zagovorniki Dreyfusa, — s tem da ni odredila niti suspendiranja kazni niti povrnitve obsojenca v Francijo, ali s tem kazenska kamora ni jasno dokazala, da se hoče izogniti vsakemu koraku, ki bi izdal njeno mnenje? Kje je torej dokaz, da je imela predsodke? Da pokažemo, kako skrbna in vestna je bila preiskava, zadoščati samo dve besedi. Vse priče brez izjeme so svoje izpovedi narekemale in le to, kar so govorile priče, se je podpisalo; predsednik in sodnik sta se vmešavala samo toliko, da sta stavila vprašanja, ki so natančno navedena. Kako se more sumničiti preiskava, ki se je vršila tako pravilno? — Očividno je, da je antirevizionistom sumničenje namen, in prepričan je vsakdo, da tudi združenim trem kamoram ne prizanesemo grdo obrekovanje ter ne prestane podtikanje.

Dopisi.

Iz Borovnice, 13. februarja. Ker vem, gospod urednik, da Vaš cenjeni list nima prostora še za marsikaj družnega nego li za poročila o veseljah na deželi, zato bom kratek in upam, da Vam ustrezem. V takih poročilih, saj veste — zabavljati ne smeš, če pa hvališ — se dostikrat lažeš. A kdor je slišal igrati pretečeno nedeljo borovniške tamburaše, ta mi gotovo pritrdi, da neprikrito izrekam tu zaslužno pohvalo. Da je vzpored veselice sploh zelo ugajal, si lahko sklepal iz frenetičnega aplavza in iz tega, da so se morale ponavljati skoro vse točke ali pa pridejati nove. — „Morilec v Kravji dolini“ je prav imenitna burka in vzbuja mnogo smeha, če se igralci resno potrudijo in imajo talent zato. Tamburaški zbor je pa lahko ponosen na svojega energičnega in res požrtvovalnega vodjo, g. Jos. Verbiča, ki se je izkazal tisti večer tudi kot jako dober in simpatičen tenorist-solist; saj njegova zasluga je, da tamburaši tako eksatno igrajo in da je veselica tako izborno uspela.

Občinski svet ljubljanski.

V Ljubljani, 16. februarja.

Seji je predsedoval župan Hribar. Overovateljema zapisnika sta bila imenovana obč. svetnika Komovec in Predovič.

Župan Hribar je naznanil, da je jury dunajske dobrodne razstave priznala mestni občini, ki se je razstave udeležila, bronasto svetinjo, ter je prečital dopis mestnega šolskega sveta, s katerim se izreka občinskemu svetu zahvala, da je z znatno podporo omogočil lepo proslavo cesarjevega jubileja v ljubljanskih šolah.

Dalje je župan omenil, da je svoj čas sporočil obč. svetu, da morda gosp. J. C. Mayr pod gotovimi pogoji prepusti svojo barako v Zvezdi mestni občini brezplačno. Magistrat je dal preračunati, koliko bi veljalo, ako bi se baraka prenesta, ker v „Zvezdi“ na noben način ne more ostati. Izkazalo se je, da bi stroški znašali 7000 gold., vsled česar se magistrat ni mogel odločiti za sprejem barake, katera se od strani meseca maja.

Končno je župan omenil, da je „Slovenec“ dne 6. t. m. priobčil članek, v katerem je mej drugim trdil, da je vse mestno imetje silno zadolženo. Ker je „Slovenec“ vse tisto, kar je bil v dotičnem članku pisal o mestni hranilnici, lojalno preklical, je župan upal, da stori takisto tudi glede mestne občine. Šel je h glavnemu uredniku, mu pojasnil, da je „Slovenec“ o mestni občini pisal neresnico, in ga prosil, naj prekliče. Glavni urednik je to obljubil, a ker obljube ni izpolnil, ga je župan vprašal, kaj da je s to zadevo. Dobil je odgovor, da „Slovenec“ ne izda nobene izjave, pač pa da je pripravljen, priobčiti popravek. Župan je nameraval najprej poslati popravek, a premislil si je, vedoč, da bi občinstvo oziroma naročniki verjeli le izjavi, ne pa popravku. Gospodje, ki so preprečili lojalno izjavo, so bržčas hoteli, naj občinstvo ostane pri prvotnem mnenju, da je namreč resnica, kar je „Slovenec“ pisal, držeč se načela ... semper aliquid haeret. Z ozirom na to se zdi županu potrebno konstatovati, da je vse to, kar je „Slovenec“ pisal popolnoma neosnovano.

Mestna občina ljubljanska je namreč svoja najeta posojila o vodovodu, klavnici, pehotni vojašnici, topničarski vojašnici in elektrarni tako dobro investovala, da ji donajajo vsako leto več, kakor pa mora plačati za obresti in amortizacijo. Ker so dohodki iz teh investicij zagotovljeni vse do tje, da bodo posojila amortizovana, naravno je, da se ta posojila (1.500.000 gold. in 846.000 gld.) ne morejo smatrati za pasiva mestne občine.

Razen popotresne brezobrestne državne ponapredščine 150.000 gld. in pa za regulacijo mesta najetega državnega brezobrestnega posojila 450.000 gld. ima mestna občina ljubljanska le še 200.000 gld. dolga. Od te svote pa je 80.000 gld. shranjenih za novi Mesarski most; v tem, ko se je drugih 120.000 gld. izdalo za nakup glavninskih delnic dolenjskih železnic, za nakup poslopja za deško nemško ljudsko šolo in pa za prispevek k gradnji deželne gledališča. — Če tudi tem 120.000 gld. priračunimo državni posojili, kateri ste vsled potreba ne-

obhodni postali, vidno je, da je mestna občina, ker je nje podturenska grajščina ter so druga zemljišča in poslopja neobremenjena, dalje ker prebitek njenega rednega gospodarstva iznaša po proračunu za 1899. leto 73.946 gld., in ker se viri njenih dohodkov — ne da bi se na novo obremenjevali davkoplačevalci — od leta do leta množijo, gospodarsko v prav ugodnem položaju.

Za mestno občino, ki ima 36.000 prebivalcev, ki pobira nižje doklade nego mnogo drugih mestnih občin in ima čez 70.000 gld. prebitka pri rednem gospodarstvu, je tak dolg jako majhen. Kdor je potem še tako drzen, da o mestni upravi tako piše, kakor je storil „Slovenec“, je izgubil vsak smisel za tisto poštenje, ki mora voditi vsak časniki.

Obč. svet. dr. Hudnik je pripomnil, da tudi županova pojasnila ne bodo „Slovenca“ prepričala, ker se ne da prepričati, ter je predlagal, naj obč. svet o „Slovenčevih“ pisavi izreče svoje zaničevanje. Zadnji izraz je po predlogu županovem premenil v obžalovanje.

Obč. svet je predlog dr. Hudnika soglasno sprejel.

O stroških za popravo Štepanjskega mostu je poročal obč. svet. Žužek. Magistrat zahteva nakladnega kredita 415 gl., a ker ni dela izvršil v lastni režiiji, in ker akt ni popoln, se mu je vrnila vsa stvar z naročilom, da popolni akt in opraviči oddajo dela firmi Lehner.

O oddaji del na ulicah po jednotlivih cenah in o posipanju ulic je poročal obč. svet. Žužek. Sklenilo se je naročiti magistratu, naj koncem leta 1900. prične z oddajo del potom konkurence, predlog magistratov glede podpeškega gramoza pa je bil odklonjen.

O določitvi naturalnega stanovanja mestnega vrtnarja je poročal obč. svet. dr. Stare, in je bilo sklenjeno, ker v podturnskem gradu ni na razpolaganje nobenega stanovanja, naj ostane za sedaj vse pri starem.

Po poročilu podžupana dr. vit. Bleiweisa je bilo sklenjeno, naročiti magistratu, naj za Vodmat naroči jednake ulične in hišne tablice kakor so v mestu.

O prošnji pekavske zadruge, da bi se odpravila prodaja kruha po vežah in po javnih prostorih, je poročal podžupan dr. vitez Bleiweis. Poizvedbe so pokazale, da prodajata na javnih prostorih samo dve ženski kruharici, poleg teh pa 5 pekav. Ker torej o kaki škodi pekom ni govoriti, pač pa dobiva tem potom jeden del občinstva nekoliko ceneje kruh nego v prodajalnah, in ker sanitarni nedostatki na javnih prostorih niso posebno večji nego v prodajalnah, je obč. svet prošnjo odklonil, povdarjajoč, da je naloga magistrata, da pri prodaji kruha na javnih prostorih pazi na korist in zdravje prebivalstva.

Babiški službi sta se po poročilu podžupana dr. viteza Bleiweisa podelili Frančiški Jarc in Emi Buraga.

O napravi hodnika pri Plaučevi hiši na Starem trgu je poročal obč. svet. Žužek, in so bili sprejeti dotični njegovi predlogi, kakor je bil po njegovem poročilu odobren tudi končni obračun avgmentacijskega skladišča, in dovoljen za nadplačilo znesek 1065 gld., ki se pokriva iz prebitkov lanskega leta.

Po poročilu obč. svet. Pavlina je bilo odobreno poročilo o kolavdaciji topničarske vojašnice.

O napravi tlaka pri šenpeterski vojašnici in o odstranitvi odotnega zidu je poročal obč. svet. Pavlin. Poročevalec je pojasnil, da je trotoir od župnišča do bolnice neobhodno potreben in to iz prometnih in varnostnih ozirav. Privoljenje župnika za odstranitev zidu, ki ovira napravo tlaka, je pa le dobiti, če se ves zid okrog cerkve podere in okoli nje napravi tlak, kar bi veljalo 6890 gld. Poročevalec je predlagal, naj se magistratu naroči, da se v okviru tega načrta o stvari pogodi s škofijskim ordinarijem.

Obč. svet. dr. Tavčar je rekel, da ne ugovarja nadaljevanju pogajanj, pač pa določbi, da bi se morala vršiti v okviru predloženega načrta. Projekt je predrag, za tako kratek tlak je 7000 gld. veliko preveč, zlasti ker ima občina veliko drugih izdatkov in ker na Bregu in drugod v mestu tudi ni tlaka, pa nihče ne zahteva, naj ga občina napravi, dasi bi bil bolj potreben, ko na Sv. Petra cesti. Ako se tlak ne

more napraviti ob cerkvi, se bo morda dal napraviti na drugi strani.

Obč. svet. dr. Stare se je tudi izrekel proti neprimerno visokim stroškom. Dobiti se mora prostor ob cerkvi, da se pot razširi, vsaka druga regulacija je predraga. — Ali je ob drugih straneh cerkve zid ali ga ni, je občini vse jedno, napoto dela samo zid ob cesti. Govornik se je izrekel za predlog dra. Tavčarja, naj se izpusti določba, da je pogajanja voditi v okviru predloženega načrta.

Podžupan dr. vit. Bleiweis je na podlagi lastnih skušenj priznal, da je pot vedno snažna, in da trotoir ni ravno nujno potreben, zid, za kateri se gre, je v jako slabem stanju in ne bo dolgo stal. Naj se vrše pogajanja samo za tisti del zidu, ki je na poti, ker tlaka okoli cele cerkve občini nikakor ne kaže napraviti.

Obč. svet. Velkavrh je zagovarjal odsekov predlog z raznimi tehničnimi premembami in v istem smislu je govoril tudi obč. svet. Predovič.

Po priporočilu obč. svet. dra. Hudnika je poročevalec umaknil iz predloga določbo, da se naj pogajanja vrše v okvirju narejenega načrta, na kar je bil ostali del predloga sprejet.

Obč. svet. Grošelj je poročal o prošnji vodstva II. mestne šole za zvišanje dotacije in dovolitev remuneracije za rokotvorni pouk, odsek je priznal opravičenost prošnje, zlasti ker vodstvo že 10 let to delo brezplačno opravlja, a ker v proračunu ni kredita, je predlagal, naj se vodstvu naroči, da prihodnje leto vložijo pravočasno drugo prošnje.

Obč. svet. Dimnik je predlagal, naj se vodstvu že za letos dovoli 30 gld., ki naj se postavi v proračun za prihodnje leto.

Obč. svet je sprejel odsekov predlog dodatni predlog Dimnikov pa je odklonil.

Na predlog obč. svet. Gogole se je potem seja zaključila in pridejo ostale točke na dnevni red prihodnje seje.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. februarja.

— **„Štajerski vojvoda“**, grof Gundakar Wurmbrand, bivši deželni glavar in najnesposobnejši trgovinski minister, kar jih je kdaj imela naša država, je odložil mandat za deželni zbor in sicer iz ozirov na svoje resnično jako slabo zdravje. S tem je grof Wurmbrand povsem izstopil iz političnega življenja, v katerem je svojčas igral veliko ulogo.

— **Deželnozborska volitev v Gorici.** Sinoči, že prepozno za včerajšnjo številko, dobili smo iz Gorice brzojavno naznanilo, da je italijansko politično društvo „Unione“ opustilo kandidature dr. Luzzatta, ker se je bilo bati, da ž njim propade, in je določilo svojim kandidatom za deželnozborski mandat goriškega mesta odvetnika dr. Kamilla pl. Eggerja.

— **Značilno.** „Naša Sloga“ poroča, da vladajo v trž. škof. ordinarijatu laški duhovniki reformatorji, kateri imajo najboljše zveze z uredništvom židovskih listov, dočim so „Naši Slogi“ ustavili pošiljanje dijeceznanskega lista, kateri je dobival v zameno.

— **Proti konsumnim društvom.** Notranjski trgovci imeli bodo v kratkem sestanek, da se dogovore glede postopanja proti konsumnim društvom. Ta sestanek bo prvi pripravljalni korak za shod kranjskih trgovcev in obrtnikov, ki se skliče takoj, čim se zbere ves potreben material.

— **Repertoir slovenskega gledališča.** Jutri, v soboto, se bode pela že petič velika Wagnerjeva opera „Lohengrin“, ki je dosegla pri nas tolik uspeh, kakoršnega niti največji optimisti in najvernejši Wagnerijanci niso pričakovali. — V torek, 21. t. m., se bode pela prvič v sezoni Auberjeva komično-romantična opera „Fra Diavolo“. V njej nastopita prvič gospa I. Polakova, ki bo pela vlogo Zerline, in g. Vl. Housa, ki poje bandita Beppa. Vloga Pamelje poje gđc. Radkiewicz.

— **Slovensko gledališče.** Včeraj je praznovala gospa Polakova svoj častni večer. Izbrala si je za benefično predstavo burko „Trije pari črevljev“, kjer ima jako hvaležno vlogo. Precej pri prvem nastopu je pozdravila občinstvo beneficiančinjo s preglasnim ploskanjem, ki se je po navljalo ves večer neprestano, hrupno in

navdušeno, kar se pri nas ne zgodi prepo-gostoma. Vročen je bil gospe Polakovi kra-sen šopek s trakovi, a gledališče je bilo napolnjeno do zadnjega prostora, da so stali v parterju stoli. Mnogo občinstva ni dobilo več vstopnic. Vse to so najlepši znaki vseobčih simpatij, ki jih uživa gospa Polakova med našim gledališkim občinstvom. Gospa Polakova se je odlikovala v igri in petju tako, kakor pri premijeri te burke. Vse sile so zastavile in dosegle najlepše uspehe, tako gg. Housa, Inemann, Dani-loki, Orehek in Lovšin, gospa Dani-lova, gđc. Ogrinčeva in Slavčeva.

— **Člene „Sokola“** smo naprošeni opozoriti še enkrat na današnji važni izredni občni zbor, pri katerem bode tudi dopolnilna volitev dveh odbornikov. Za-četek ob 8. uri.

— **Moški pevski zbor „Glasbene Matije“** ima drevi, v petek, redno vajo.

— **Volitve v okrajne zastope na Slovenskem Štajerskem** se že bližajo, in nemška stranka se že v vseh okrajih, sicer tiho in previdno, vendar vstrajno in načr-toma trudi, da pridobi volilce na svojo stran. Nevarnost je v nekaterih okrajih velika.

— **Umrli.** V Vidmu je umrl starosta učiteljev breškega okraja vodja gosp. Blaž Tramšek, v St. Jakobu v Slov. Goricah pa učitelj g. Rudolf Hergouth. Na Dunaju je umrl jako nadarjeni stud. phil. g. Ivan Kunšič v starosti 24 let. Lahka jim zemljica!

— **Iz Novega mesta** nam pišejo: Ma-skarada, ki so jo priredili „Narodna čital-nica“, „Dolenjski Sokol“ in „Klub dolenj-skih biciklistov“, nas je uprav presenetila. Nismo si mislili, da bomo videli toliko in tako lepih mask. Pohvalno moramo omeniti, da je imela skoraj večina dam in gospodov slovanske kostume, izmed katerih so nam posebno ugajali: poljski plemenitaš, Kozaki, Hrvatje s Hrvaticami, Bolgari in Bolgarka. Zelo elegantni sta bili maski „Directrice“ in moderni hudiček; istotako je jako uga-jal Trubadur, lepi Don Juan in drugi Špa-njolci. Originalne sta bili „Dolenjske No-vice“ in „Laščanka“, ki je prodajala zobo-trebce za Ciril in Metodovo družbo. Jako všeč sta nam bila nežni šipek ter ponosna brogovita „Kepa“. Imponirale so kolesarice in študent-krokar. Videli smo tudi lepo Ki-tajko, Italijanko, marketendarico, pirota, šampanjko, vrtnarico (ki je prodajala šopke za družbo sv. Cirila in Metoda), več domin in še veliko drugih lepih mask. Gibčni klovn in dvorski norec so skrbeli za zabavo mej premori. Veliko smeha je obudil kotiljon, najbolj pa plesni avtomat. Tako smo i No-vomeščani zaključili prav veselo letošnji predpust.

— **Moško pevsko društvo v Kranji** priredi v nedeljo dne 19. svečana t. l. ob 3. uri popoldne izvanredni občni zbor v pro-storih moškega pevskega društva v Kranji. Dnevni red: 1) Dodatek novih točk k pra-vilom. 2) Slučajnosti.

— **Efektna loterija.** Finančno mini-sterstvo je društvu za napravo zavetišča za zanemarjeno mladino dovolilo, prirediti letos že leta 1897. dovoljeno efektno lote-rijo. Društvo izda 200.000 srečk po 50 kr.

— **Vinárski in cepilni tečaji.** Vsled ukaza poljedelskega ministerstva priredili se bodo tekom meseca februarja in marca poučni tečaji za vinžrstvo in cepljenje ame-riških trt. Poučevalo se bode v vsem, kar je treba dandanes vsakemu vinogradni-skemu posestniku, ki hoče od svojih vino-gradov zopet lepe dohodke imeti, vedeti. Predavalo se bode o tem, kako in s kate-rimi ameriškimi trtami je treba vinograde na novo zasajati, kako je te trte cepiti, kako vinograde obdelavati, trtne škodljivce zatirati itd. Navzočim se bode tudi poja-snilo, katero zakonite naredbe ali olajšave imamo glede novega vinogradništva in kako jih je uporabljati. Temu teoretičnemu po-uku sledile bodo praktične vaje v suhem cepljenju ameriških trt, h katerim je treba vsakemu udeležencu nekoliko trtne rezine in kak dobro nabrušen nož s seboj prinesiti. — Poučevali bodo: I. Gospod Bohuslav Skaliky, tehnični vodja državnih vinár-skih zadev na Kranjskem, v sledečih krajih: Dne 17. februarja v Beli cerkvi, 18. v Št. Petru, 19. v Št. Jerneju, 21. v Šmarjeti, 22. v Gorenji Orehovici, 23. v Brusnicah, 24. v Stopičah, 25. v Prečni, 26. v Rudolfovem, 28. v Vinivasi. Dne 2. marca v Drašičih, 3. v Radovici, 4. v Metliki, 5. v Rudolfo-vem, 7. v Mirni peči, 8. v Čatežu pri Ve-

liki Loki, 9. v Dobrničah, 10. v Žuženberku, 11. v Dvoru pri Žuženberku, 12. v Rudol-fovem, 14. v Toplicah, 15. v Podlubnem, 16. v Vavtvasi. II. Gospod Iv. Drašler, delovodja državne trtnice v Kostanjevici, v sledečih krajih: Dne 20. februarja v Čermošnicah (nemški), 21. v Semiču, 22. v Štrekljencu, 23. v Lokvicah, 24. v Črešnjevi-vasi, 25. v Podzemlju, 26. v Adlešičah, 27. v Petrovici, 28. v Stražnem Vrhu. Dne 1. marca v Dobilah, 2. v Maverlah (nem-ški), 3. v Dragatušu, 4. v Vinici, 5. v Pre-loki, 6. v Vrh, 7. v Radencah, 8. v Starem trgu pri Poljanah, 10. v Suhoru. Vabimo vse marljive vinogradnike, da se teh zanje zelo koristnih tečajev mnogobrojno udele-žijo, ker je ravno novo vinogradništvo ve-likega pomena za blagostan našega kme-tovalca.

— **Laško gospodarstvo.** V Milju je obč. zastop. zahteval zvišanje občinskih do-klad. Izkazalo se je namreč, da je za prej-šnjega obč. odbora vladal v občinski upravi tak nered, da ima občina 12.000 gl. škode. Deželni glavar je dobro vedel za ta nered, a ni ničesar storil, saj so bili slabi gospo-darji — Lahji.

— **Zabavni večer** bode v nedeljo, dne 19. svečana t. l. v gostilni „Amerika“ na Glincah šte. 28. Vspored: Petje in torn-bola. Pri zabavnemu večeru sodeluje pevski zbor zidarskega in tesarskega društva. Za-četek ob 8. uri. Vstopnina prosta.

— **Nesreča.** V Marjini ulici v Mari-boru zida stavbenik Glaser novo poslopje. Včeraj se je podrl stavbeni oder in usmrtil dva zidarja.

— **Potres,** kateri se je primeril včeraj zjutraj v Ljubljani, so čutili tudi v celi okolici gor proti Kranju in skoro do Treb-njega.

— **Razpisane službe.** Na jednoraz-rednici na Svibnju mesto učitelja-voditelja z sistemizirano plačo in 100 gld. stanarine definitivno ali provizorično. Prošnje do 28. t. m. pri okr. šolskem svetu v Krškem. — V okrožju finančnega ravnateljstva v Ljubljani mesto koncipista v X. čin. raz-redu in več mest konceptnih praktikantov z adjutantom 500 gld. oziroma 600 gld. Prošnje do 15. marca pri imenovanem ravnateljstvu. — Pri okrajnem sodišču v Črnomlju mesto kancelijskega pomočnika z mesečno plačo 30 gld. Lastnoročne prošnje nemudoma. — Pri okrajnem sodišču v Ra-dovljici mesto kancelijskega pomočnika z z diurnom 1 gld. Prošnje takoj. — Pri okrajnem sodišču v Logatcu mesto kance-lijskega pomočnika z mesečno plačo 30 gld. Prošnje takoj.

* **Umor in samomor v blaznosti.** Iz Pariza poročajo, da je kitajski ataše umoril svojega neposrednega predstojnika ter potem še samega sebe. Ataše je še jako mlad ter zaznamovan v poročilih samo s črkami M. J. N. Že nekaj časa si je domišljeval, da svojemu predstojniku Lien Jungu ne more nikdar ustreči, da ga ta sovraži itd. Radi tega so hoteli M. J. N. že izročiti zdravniku v preiskavo, toda ravno zadnji čas je postal mirnejši, da so to misel zopet opustili. Pred nekaj dnevi pa je poklical ataše legacijskega tajnika Lien Junga na hodnik ter mu tamkaj s samokresom pre-strelil glavo, da je takoj mrtev obležal, na to je ustrelil tudi samega sebe. Ko so prihiteli sluga, je bil tajnik že mrtev, ataše pa je bil v zadnjih vzdihljajih.

* **Drag poljub.** Italijanski listi jav-ljajo, da je policijski ravnatelj v Iglesiasu na otoku Sardiniji obsodil v 75dnevno ječo nekega mladeniča Lecisa Efesija, ker je 18letno dekle siloma objel in poljubil. Čudno pri vsem tem je, kako more policijski rav-natelj obsoditi na tako dolgo kazen.

* **Mesto konjskega biča** bodo voz-niki rabili v kratkem neko električno na-pravo, katero je izumil neki tehnik v Ohiju. Ta aparat obstoji iz majhne baterije, katera je pritrjena na sedalu voznika, od-tod je napeljana žica preko konjevega hrbita. Kakor hitro pritisne voznik na gumb aparata, zadobi konj po vsem hrbitu nekaj neprijeten čut in vsled tega začne teči.

Telefonična in brzojavna poročila.

Prezident francoske republike.

Pariz 17. februarja. Sinoči ob 10. uri je umrl prezident fran-

coske republike Feliks Faure. Ob 7. uri ga je zadela kap, ob 10. uri je umrl.

Pariz 17. februarja. Faure je umrl mej delom. Včeraj zjutraj je vstal ob 6. uri, a ni šel jahat, kakor je bila njegova na-vada. Svojemu tajniku Legallu je rekel, da se ne počuti prav dobro. Ostal je v svoji pisarni, kjer je čital časopise in brzojavna poročila, ob 9. uri pa je predsedoval mini-sterskemu svetu. Dupuy je rekel poročevalcu „Figaro“, da je bil Faure pri sebi vesel in pazljiv kakor po navadi. Po dejeunerju ob 2. uri je šel v pisarno svojega tajnika, s katerim je delal do 5. ure. Tedaj pa ga je tajnik zapustil. Ko se je vrnil, je do-bil Faureja pri podpisovanju aktov. Komaj je bil vstopil v sosedno sobo, je Faure vrata odprl in mu zaklical: Pridite hitro, meni je silno slabo. Tajnik je priskočil in vprašal: Kje Vas boli? Faure je rekel: Moči me zapuščajo. Čutim, da bom umrl. Tajnik je poklical zdravnika, ki je Faureju skušal pomagati z eterjem, potem pa mu je injiciral Coffein. Faure se je držal za čelo in je rekel: Čutim, da sem izgubljen, čutim, da bom umrl. Položili so Faureja na divan in poklicali gospo Faure. Pred-sednik se je ginjivo poslovil od svoje so-proge in od svojih otrok, se toplo zahvalil tajniku in slugi za njiju udanost. Ob 9. uri je izgubil zavest. Zdravniki so mu ho-teli pomagati s pijavkami, a vse je bilo brez uspeha, ko je prišel Dupuy, je bil Faure že brez zavesti. Poklicali so duhov-nika, ki ga je del v sveto olje. Faure je umrl za kapjo v možganih, ne da bi se bil zavedel.

Pariz 17. februarja. Zadnje besede Faureove so bile: Prosim odpuščanja vse, katere sem kdaj razžalil.

Pariz 17. februarja. Vest o prezi-dentovi smrti se je po bliskovo hitro raz-nesla po vsem Parizu. Pred Eliséejem se je zbrala velilkanska množica, a vladal je popoln red. Ob 1. uri ponoči so izšli po-sebne izdaje listov.

Pariz 17. februarja. Položaj je jako resen. Po Carnotovi smrti ni bil takšen. Tedaj je bila vsa Francije združena proti anarhistom, dočim je sedaj razdeljena na več taborov tako, da se lahko primerijo presenečenja.

Pariz 17. februarja. Ministerski predsednik Dupuy je vsem prefektom in podprefektom še ponoči naznanil smrt prezidenta Faurea in dogovorilo z voj-nim ministrom Freycinetom in pariškim gu-vernijem Zurlindenom odredil, kar treba, da se ohrani javni red.

Pariz 17. februarja. Kongres, kateri voli novega prezidenta, je sklican za jutri v Versailles. Ministerski svet je prevzel za-časno vodstvo države. Kandidatje za mesto prezidenta so: Cavaignac, Freycinet, Dupuy, Méline, Loubai, Bourgeois, Deschanel in Constans.

Pariz 17. februarja. Nacionalisti agitirajo za to, da se izvoli kak general prezidentom republike. Obče mnenje je, da ta agitacija ne bo imela uspeha.

Pariz 17. februarja. Bonapartisti pri-rede v nedeljo velik shod. Ta shod je bil sklican še pred Faureovo smrtjo.

Pariz 17. februarja. Bonapartisti hočejo jutri na kongresu v Versailles za-htevati revizijo ustave, toda predsednik kongresu ne bode dal tega predloga na razpravo.

Pariz 17. februarja. Hieromantinja Ljubov je že pred jednim mesecem proro-kovala, da umrje Faure hkrati, ali pa na-silne smrti, češ da ima njegova roka vse tiste poteze, kakor Carnotova. Hieromanti-nja Mme Thebe je pred šestimi tedni pisala v „Gaulois“, da umrje kmalu jedna prvih oseb na Francoskem.

Pariz 17. februarja. Faureov zdrav-nik, dr. Langue-longue je rekel uredniku „Echo de Paris“, da ni nikdar opazil simp-toma, po katerem bi bil mogel slutiti, da se primeri tako naglo katastrofa.

Pariz 17. februarja. Mesto je po-polnoma mirno in ima svojo navadno fi-zijognomijo.

Pariz 17. februarja. Faure je bil sedmi predsednik republike, a prvi, ki je umrl kot prezident naravne smrti. Mini-sterski predsednik Dupuy je sedaj že drugič v položaju, da mora narodu naznaniti pre-zidentovo smrt. Prvič ga je ta naloga za-dela po umoru Carnota.

Ogerska kriza.

Budimpešta 17. februvarja. Uradno se razglasa, da ministerstvo ni podalo demisije.

Budimpešta 17. februvarja. Liberalna stranka ima danes sejo, v kateri bo Banffy poročal o položaju.

Dunaj 17. februvarja. „N. Fr. Pr.“ javlja, da je ministerski svet sklenil, naznaniti liberalni stranki v današnji seji svoj odstop. Uradni dementi odstopa je le igra z besedami.

Omadeževan.

(Povest iz Nizozemske.)

(Dalje.)

Mlada gospa je peljala svojo sestro v jedino sobo, kjer je bilo še za barona pogrnjeno.

„Moj ubogi mož ni bil danes doma pri obedu,“ rekla je. „Ah, in v klubu je tako slaba hrana.“

„Zakaj pa ne pride domu?“ vprašala je Roza.

„Kaj misliš? — v treh dneh je zopet dirka. Tu ima vedno polno glavo, saj skrbi za vse, za vežbanje, za oglašila, za stanje stav. — Ti si kar misliti ne moreš, koliko dela to da!“

Bilo je prav čudno, kako resno je Asta vse to smatrala.

„Veš, Asta, da me tukaj zebe? Pojdiva raje v Tvoj salon. Pri govorjenju naju Tvoja muzikalična sosedica ne bo motila,“ pravi Roza.

Asta je hotela nekaj ugovarjati, a premislila si je, šla naprej in užgala v salonu električno luč.

„Ah,“ je rekla Roza in pokazala na prazno steno nad zofa, „kje pa je tu Vaša krasna podoba?“

Poznalo se je sicer Asti na obrazu, da se je tega vprašanja bala, a bila je preveč rutinirana dama, da bi resno v zadregu prišla.

„Služabnik Franc,“ je odgovorila, „je v svoji veliki nerodnosti okvir tako zelo poškodoval, da ga je popraviti. Vsakokrat se jezim, kadar ta prazni prostor ugledam.“

To zadnje je bilo morda resnično. A da prepreči kako drugo podobno vprašanje, nadaljevala je: „Zaradi tega sem spravila tudi mapo z dragocenimi narisi. Ta človek bi bil v stanju, mi jo polititi z oljem.“

Zdaj je prišla šivilja ter hotela z Asto govoriti; Roza je slišala njiju razgovor.

„Nimam časa sedaj pomerjati,“ rekla je Asta, „imam poset. Sploh morala bi tako račun svojemu možu predložiti. On bo potem —“

„Prosila bi, milostna,“ segla ji je šivilja v besedo, „da bi vsaj poprejšnji račun...“

„To se vse uredi,“ ji je Asta ponosno pretrgala govor.

(Dalje prih.)

100.000 kron, 25.000 kron in 10.000 kron so glavni dobitki velike jubilejne razstavne loterije. Svoje p. n. čitatelje opozarjamo, da se bodo ti dobitki tudi v gotovini z 20% odbitkom izplačali in da bo žrebanje nepreklicno dne 18. marca 1899.

Odvajalno

Cascara Sagrada Malaga vino.

V Gorici, 12. oktobra 1893.

Cenj. gosp. M. Leustek, lastnik deželne lekarne (20—7) v Ljubljani.

Kot najboljšje odvajalno in slis rastapljalno sredstvo priporočam vsakomur Vaše izvrstno Cascara Sagrada Malaga vino, ker sem se o njega izrednosti prepričal. Prosim torej še 1 steklenico po poštnem povzetju Ferd. Močvin, posestnik.

Bratje Sokoli!

Danes dné 17. svečana 1899 ob 8. uri zvečer

vršil se bo letošnji

I. izvanredni občni zbor na galeriji društvene telovadnice.

Vzporod:

I. Volitev dveh odbornikov;

II. Razgovor o telovadnem učitelju.

K obilni udeležbi vabi z bratskim: Na zder! ODBOR.

Zahvala.

Slavna posojilnica v Loškem potoku je odločila v svoji zadnji seji 35 gl. za napravo brizgalnice v občini Draga. Za ta velikodušni dar izreka podpisano županstvo najsrčnejšo zahvalo. Županstvo občine Draga dne 15. februarja 1899. Franc Vesel, župan

Zahvala.

Trboveljsko pevsko in tamburaško društvo „Zvon“ se vsem došlim gostom najiskrenejše zahvaljuje za mnogoštevilni obisk, posebno pa slavnemu „Trgovskemu pevskemu društvu v Ljubljani“ za prijazno sodelovanje pri zabavnem večeru. (316) ODBOR.

Dež. gledališče v Ljubljani.

Štev. 61.

Dr. pr. 923.

V soboto, dne 18. februvarja 1899.

Petič:

Lohengrin.

Velika romantična opera v 3 dejanjih. Besede in glasbo složil Rikard Wagner. Poslovenil M. Markič. Kapelnik g. H. Benisek. Vprizoril režiser g. J. Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 7 1/2. uri. — Konec po 10. uri. Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in hr. poh. polka Leopold II. št. 27.

V torek, dné 21. februvarja: „Fra Diavolo“.

Meteorologično poročilo.

Vlilina nad morjem 286-3 m. Srednji aeromi tlak 756-0 mm.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padežina v 24 urah
16.	9. zvečer	737-4	7-8 sr. jsehod	oblačno		
17.	7. jutraj	737-7	2-3 sr. vszv. del. oblak.			
	2. popol.	738-3	12-6 sr. svzhod	jasno		00 mm

Srednja včerajšnja temperatura 7-5°, normala: -0-1°.

Dunajska borza.

dné 17. februvarja 1899.

Skupni državni dolg v notah.	101	gid. 40	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	101	10	„
Avstrijska zlata renta.	120	35	„
Avstrijska krona renta 4%.	101	75	„
Ogerska zlata renta 4%.	119	75	„
Ogerska krona renta 4%.	97	90	„
Avstro-ogerska bančne delnice.	920	—	„
Kreditne delnice.	368	—	„
London vista.	120	37 1/2	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	58	95	„
20 mark.	11	78	„
20 frankov.	9	55	„
Italijanski bankovci.	44	35	„
C. kr. cekini.	5	87	„

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA MAKŠ VERŠEC, Ljubljana, Selenburgove ulice 3.

Akademsko društvo „Slovenija“ na Dunaji javlja vsem prijateljem in znanem tužno vest, da je dné 16. svečana 1899. l. ob 1/10. uri dopoludne preminul gospod stud. phil.

Ivan Kunšič

v starosti 24 let, po kratki, a mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče.

Pogreb predragega ranjcega bo v soboto ob 1/3. uri popoludne iz bolniške kapele (Spitalgasse).

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Pregra čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. s jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoludne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Paris, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plana, Marjine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Pregra v Novo mesto in v Kečevoje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. s jutraj, ob 12. uri 55 m. popoludne, ob 6. uri 30 m. s večer. — Prihod v Ljubljano j. k. Pregra iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m. s jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Plana, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoludne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. s večer osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Pregra iz Novoga mesta in Kečevoje. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. s jutraj, ob 2. uri 32 m. popoludne in ob 8. uri 35 m. s večer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. s jutraj, ob 2. uri 5 m. popoludne, ob 6. uri 50 m. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. s jutraj, ob 11. 8 m. dopoludne, ob 6. uri 10 m. (1)

Št. 4915.

(327)

Razglas.

Podpisani magistrat mladenčem rojenim leta 1876, 1877, 1878 in 1880, kateri stopijo letos v vojaško odnosno črnovojniško dobo naznanja:

1. da se bo dne 20. t. m. ob 9. uri dopoludne vršilo žrebanje v smislu § 32. vojnega zakonika 1. del pri tukajšnjem uradu v konferenčni sobi. To žrebanje, h kateremu ima vsakdo pristop, velja za one mladeniče, ki izpolnijo letos 21. leto (rojstveno leto 1878) in toraj letos pridejo prvič k naboru;

2. da so od 13. do 19. t. m. v uradnih urah imeniki onih mladeničev, kateri pridejo letos k naboru, pri tukajšnjem uradu v pisarni vojaškega referenta vsakteremu na ogled. Kdor opazi kak pogrešek, napačni vpis ali ima pomislek proti zaprosenim ugodnostim ali proti prošnjam za nabor v kraju, kjer prosilec biva, naj le to pismeno ali ustmeno naznani tukajšnjemu uradu;

3. da so od 13. do 19. t. m. v navadnih uradnih urah pri tukajšnjem uradu v pisarni vojaškega referenta imeniki domačih in tujih leta 1880 rojenih s letošnjim letom v črno vojno stopivših mladeničev na ogled. Pogreški in nedostatki, naj se pismeno ali ustmeno naznanijo tukajšnjemu uradu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 6. februvarja 1899.

I. in II. števil., odnosno celi letnik „Ljubljanskega Zvona“ 1898 kupi Anton Umek, Brežice, kamor naj se blagovoli ponuditi. (300—3)

Spretnega pisarja

vzprejme takoj

dr. Al. Kraut, odvetnik v Celovcu.

Plača po dogovoru.

(299—3)

Išče se

najbolji izvor za nakupovanje kave, čaja, ruma in konjaka!

Nepotrebno iskati!

(21—39)

Kavčič & Lilleg v Prešernovih ulicah

dobivata to blago neposredno iz prekmorskih dežel ter prodajata

1 kilo fine kave (Santos Prime po gld. 1.—
1 steklenica pristnega Jamaika ruma 0-50
1 deka pristnega Pecco-Bouchong-čaja 0-05
1 pulica prave angleške carske melange 0-50
1 steklenica pristnega finega konjaka 1-40
Brez tekmece!

Razstava prašiča.

V mestni klavnici v Ljubljani je na ogled postavljen prašič domače raje, star 2 leti in težak 7 centov. Vzredil ga je g. Jožef Strebe v Stranjski vasi pri Oroslupljem. (311—2)

Jožef Hahn, nov v Ljubljani.

Št. 5610.

(297—2)

Ustanova za vojaške sirote.

Pri mestnem magistratu ljubljanskem podeliti je za tekoče leto

Josip Sühni-ovo ustanovo za vojaške sirote v znesku 37 gid. 80 kr.

Prošnje za to ustanovo, do katere imajo pravico uboge sirote vojaškega rodu, naj bodo zakonske ali pa nezakonske, vložiti je do konca t. m. pri podpisnem uradu.

Magistrat deželnega stolnega mesta

Ljubljane

dné 8. svečana 1899.

Baron Dumreicherjeva

špiritna drožna tovarna in rafinerija v Savskem Marofu na Hrvaškem

priporoča svoje

obče znane, najboljše in mnogokrat odlikovane

droži

(Bäckerhefe).

Glavno zalogo za Ljubljano in deželo imata

Peter Strel, vinski trgovec

Ljubljana, na Mestnem trgu št. 8, in

Karol Laiblin 1781-15)

v Vegovih ulicah št. 8.

Žrebanje nepreklicno
dné 18. marca 1899.

1. glavni dobitok 100.000 kron
2. glavni dobitok 25.000 „
3. glavni dobitok 10.000 „

vrednosti z 20% odbitka v gotovini.

priporoča (240—6)

Dunajske srečke à 50 kr. J. C. Mayer v Ljubljani.

Brata Eberl

leta 1842.

Ljubljana, Franciskanske ulice 4. Pleskarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov.

Stavbinska in polhišvena pleskarja.

Prodaja oljnatih barv, lako in firnzhar na drobno in na debelo.

Velika izbira dr. Schoenfeld-ovih barv v tubah za akad. slikarje.

— Zaloga —

vsakovrstnih čopičev za pleskarje, slikarje in zidarje, štedilnega mazila za hrastove pde, karbolinaja itd.

Posebno priporočava sl. občinstvu najnovejše, najboljše in neprecenljivo sredstvo za likanje sobnih tal pod imenom „Rapidol“.

Priporočava se tudi sl. občinstvu za vse v najino stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot priznana rešeno in fino po najnižjih cenah.

Perilo za gospode

najboljše blago in

kravate

prodaja

— Alojzij Persché —

Pred škofijo, poleg mestne hiše.

Anton Presker

Sv. Petra cesta št. 8 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 8

priporoča svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke, jopic in plaščev za gospe, nepremočljivih havelokov i. t. d.

Obleke po meri se po najnovejših usorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo.

Mehanik

Ivan Škerl

Opokarska cesta št. 16.

Šivalni stroji

po najnižjih cenah.

Bitelke in v to stroko spadajoča popravila izvršuje dobro in ceno.

Vnanja naročila se točno izvršujejo.

Klobuke

najnovejši fačone

priporoča po nizki ceni

J. S. BENEDIKT

na Starem trgu.